

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 36. Primatus Toletanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. Hanc conjunctionem Eugenius Papa,
 A.C. 1148. Bulla Remis anno millesimo centesimo
 quadragesimo octavo, undecima Aprilis,
 data confirmavit. Repugnabant equi-
 dem quidam in Anglia Abbates, sed tan-
 dem post multas querelas omnes se se
 Monasterio Clarævallensi submiserunt.

*Collect. to. I.
 p. 61.*

Ipse Serlo in istud Monasterium se
 recepisset, nisi obstitisset S. Bernardus,
 qui ei quemdam monachorum suorum
 Theobaldum nomine misit, ut Savinia-
 censes Cisterciensium mores doceret.
 Illi, dimisso vestitu cineracei coloris, al-
 bum, ceteraque omnia apud Cistercien-
 ses usitata receperunt. S. Bernardo ad
 Superos translato, Serlo Claramvallem
 convolavit, ubi anno millesimo centesi-
 mo quinquagesimo octavo sancto sine
 quievit. Non nulli Sermones ab eo com-
 positi ad nostram usque ætatem perve-
 nerunt. Hic finis fuit Congregationis
 Saviniacensis, cujus Historiam potissi-
 mum accepi ex Commentario, a Reve-
 rendo Patre Domino Claudio *Auvry*
 illius Abbatix Priore mihi amice com-
 municato.

*Bibl. Cisterc.
 to. 6. p. 107.*

§. XXXVI.

Primatus Toletanus.

Mariana X. Raimundus Archiepiscopus Toletanus
hist. c. 20. Remos ad Concilium proficiscens,
Sup. lib. cum Parisios & ad Monasterium S. Dio-
LV. n. 25. nysii

nylii divertisset, comperit, ibi servari
 Reliquias S. Eugenii Martyris, qui pri-
 mus Toletanorum Episcopus fuisse dice-
 batur. Ex quo sequitur, S. Gerardum
 Brogniensem non totum, sed solummodo
 corporis partem ante annos centum &
 viginti abstulisse. Exinde Rex Ludovi-
 cus junior brachium a corpore avulsum
 Regi Castiliæ dono dederat. Ubi Rai-
 mundus Archiepiscopus Remos perve-
 nit, nomine Domini sui, Regis Castiliæ,
 querelas movit, quod Eugenius Papa Ti-
 tulum Regis Portugalliæ Alphonso Hen-
 riques ea conditione concessisset, ut
 censum annum quatuor librarum auri
 ad ærarium Pontificis conferret, qua re
 jura Regni Castiliæ læderentur. Que-
 rebatur præterea Archiepiscopus Toleta-
 nus, quod Archiepiscopus Bracarensis i-
 psiusque Suffraganei Primatum Ecclesiæ
 Toletanæ agnoscere recusarent. Veri-
 simile autem est eos ideo Superiorem de-
 trectasse, quod Portugallia Regni præ-
 rogativam consecuta esset.

Ut his querelis satisfaceret, Eugenius
 Papa, data ad Alphonsum VIII. Regem
 Castiliæ Epistola, dicebat, nunquam sibi
 voluntatem fuisse Dignitatem aut jura
 Regni ipsius minuendi, promittebatque,
 se expeditionis contra Infideles in Regno
 Castiliæ suscipiendæ Fautorem futurum.
 Nempe, ut conjicio, pollicebatur, se il-
 lam

Hist. Eccles. Tom. XVII.

I lam

Sæcul. XII:
 A.C. 1148.

*Roderic.
 Tolet. VII.
 hist. c. 6.*

ep. 74.

Sæcul. XII.
A.C. 1148.

lam Indulgentiam, quæ Crucigeris in Oriente tribui solebat, militantibus in Hispania daturum esse. Tum in illa Epistola subjungit: *Præterea ut Bracarenfis Episcopus ejusque Suffraganei Toletano Archiepiscopo tanquam suo Primati obediant, mandavimus & volumus observari, atque ideo Bracarenfis sententia suspensionis tenetur innodatus.* Et inferius: *Ad indicium autem bonæ voluntatis & gratiæ nostræ, qua te prosequimur, Rosam auream, quam singulis annis Romanus Pontifex Dominica quarta Quadragesimæ portare consuevit, per Episcopum Segoviensem tibi transmittimus. Quia vero Episcopos & Abbates Regni tui Concilio Remensi interesse jussisti, id precibus tuis damus, eosque, qui non venerunt, a prolata suspensionis sententia absolvimus.* Hæc Epistola in Territorio Lingonensi vigesima septima Aprilis data est. In alia Epistola Eugenius Papa mentionem facit, quod, rogatus ab eodem Rege, Archiepiscopo Compostellensi privilegium concesserit, quo sibi procedenti Crucem præferri jubere posset. De Rosa aurea, quam Papa in Dominica quarta Quadragesimæ benedicebat, alibi mentionem fecimus.

ep. 75.
Sup. lib.
LXIV. n. 36

Bernardus quoque Archiepiscopus Tarraconensis Ecclesiæ Toletanæ Primum venerari volebat, iisdem motus argu-

argumentis, quæ Bracarenſis afferebat, Sæcul. XII.
 nempe quod in alio Regno degeret, sub A.C. 1148.
 potestate Raimundi Berengarii, qui ex ep. 82.
 Comite Barcinonenſi Rex Arragoniæ an-
 no millesimo centesimo trigesimo octa-
 vo salutatus fuerat. Bernardus Conci-
 lio Remensi interfuit, ubi Papæ eum com-
 pellere volenti, ut Archiepiscopum To-
 letanum tanquam suum Præpositum re-
 ciperet, respondit; sibi nuper Archie-
 piscopo electo jura sua necdum satis per-
 spectâ esse, promisitque, se postquam ad
 Ecclesiam suam rediisset, hac de re suo-
 rum consilia exquisiturum esse.

Tandem Archiepiscopus Bracarenſis
 Raimundo Archiepiscopo Toletano se
 subjecit, quod ex quadam Eugenii Pa-
 pæ Epistola discimus. Raimundo autem
 jam sene paulopost, videlicet die Mercu-
 rii nona Augusti anno millesimo centesi-
 mo quinquagesimo fatis functo successit
 Joannes Episcopus Segoviensis, qui cum
 Eugenium Papam adiisset, impetravit,
 ut Primatus suus, Bulla decima tertia
 Februarii anno millesimo centesimo quin-
 quagesimo secundo data, confirmaretur.
 Episcopatus Ecclesiæ Toletanæ Suffra-
 ganei, Oxomanus, Segoviensis, Sagun-
 tinus, Palentinus recensentur. Adjicit
 Pontifex reliquas Ecclesias, quæ antiquis
 temporibus Toletanæ subjacebant, ad
 Caput suum redituras esse, cum Domi-
 nus

ep. 72.

Sæcul. XII. nus Omnipotens eas Christianorum resti-
 A.C. 1148. tuerit potestati. Eidem Archiepiscopo
 Pontifex illas subdit Diœceses, quæ Sa-
 racenorum irruptione Metropolitans suos
 amiserant, donec iterum in Christiano-
 rum ditionem redigantur. Præterea
 ep. 80. 79. Papa aliis quoque Episcopis Hispaniæ u-
 niversim & speciatim Bernardo Tarraco-
 nensi scripsit jubens, ut Joannem Archi-
 episcopum Toletanum Primate[m] suum
 venerarentur. Non vero apparet, Tar-
 raconensem eo adductum fuisse, ut To-
 letano obedientiam promitteret.

ep. 83. Inter Epistolas Eugenii Papæ aliqua
 occurrit, ad Clericos populumque To-
 letanum directa, in qua dicit, ad noti-
 tiam suam devenisse, quod illi, qui Mo-
 zarabes nuncuparentur, Archiepiscopo
 obedientiam denegarent, Ecclesias de
 manu Laicorum reciperent, & in Sacra-
 mentis Missarum, aliisque Divinis Offi-
 ciis, Tonsura quoque Clericali & vesti-
 mentis antiquam suam consuetudinem,
 a ritu Ecclesiæ Romanæ diversam, se-
 querentur. Hinc Papa districte jubet,
 ut diserte moneantur; deinceps in nulla
 re a Catholica Ecclesia dissentire non
 præsumerent, & Præfuli suo obedientiam
 exhiberent, nisi ex illa provincia ejici
 vellent. Ceterum Mozarabes erant ve-
 terum Christianorum posterum, qui sub
 Musulmannorum Dominatu in Hispania
 reman-

remanferant. Inde autem dispicimus, quantum antiquis suis consuetudinibus inhæserint, illis non obstantibus, quæ ante annos sexaginta acta fuerant.

§. XXXVII.

Revelationes S. Hildegardis.

Concilio Remensi soluto, Eugenius Papa III. Treviros cum duodecim Cardinalibus, multis Episcopis & Abbatibus comitantibus, venit, invitatus ab Adalberone ejusdem civitatis Archiepiscopo, qui Papam cum ceteris qui aderant omnibus in cibo ac potu ex propriis sumptibus per menses tres copiosissime sustentavit. Papa Synodum ibidem celebrante, eo se contulit Henricus Archiepiscopus Moguntinus, cum Clericorum suorum præcipuis, Papam consulturus de Revelationibus Hildegardis Monialis, sanctitatis opinione clarissimæ. Ea lucem primo aspexerat anno millesimo nonagesimo octavo, parentibus genere & virtute conspicuis, qui filiam prima ætate Dei servitio manciparunt, hoc augurio potissimum permoti, quod parvula Hildegardis, quamprimum loqui incepit, tam verbis quam signis proderet, se quædam insolita conspiceret. Ubi ad annum vitæ decimum octavum pervenit, cellulæ inclusa est Disembergæ, nempe in Monte S. Disibodi, cum quadam

Sæcul. XII.

A.C. 1148.

Sup. Lib.

LXIII.

n. 56.

to. 10. Conc.

p. 1128. ex

Trith. Chro.

Hirs. an.

1150.

vit. S. Hild.

lib. 1. c. 4. ap.

Sur. 17. Sep.

c. 1.